

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Op de fiets

Quarles, I.; Kruiff, J. de

Citation

Quarles, I., & Kruiff, J. de. (1990). Op de fiets. *Bestuurskundige Berichten*, 5(2), 22. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233355>

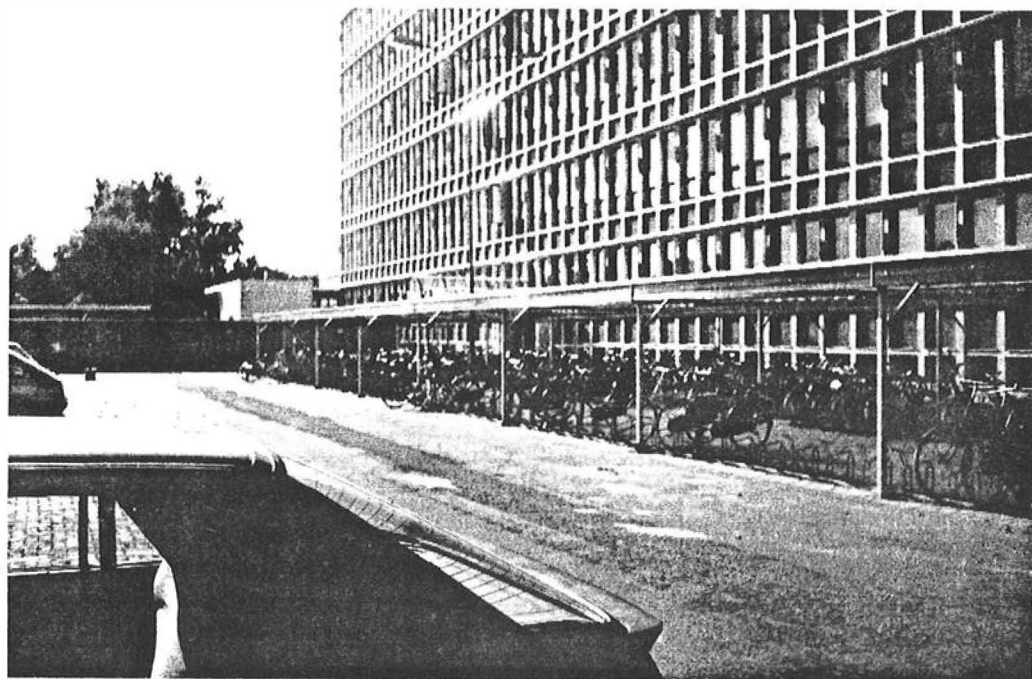
Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233355>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Op de fiets

"Maar, studenten zijn flexibel dus gaan ze met de fiets. Deze moeten, als we de brief moeten geloven, in de fietsenrekken geplaatst worden en niet meer in de overdekte stalling (deze is voor het personeel). Dus de studenten die toch al hun auto laten staan, kunnen hun fiets niet binnen zetten. Alles moet buiten staan. Nu zou dat geen probleem zijn als er in de spitsuren maar genoeg rekken waren. Naar mijn mening zijn die er niet. Ik vraag me af waarom studenten die ook hard werken, niet dezelfde rechten mogen hebben." (Ingrid Quarles, BB december 1989)

"Hierin geeft zij namelijk blijk van een verbijsterend gering milieubewustzijn, zeker voor iemand die niet veel ouder is dan de Club van Rome" (...)

"Als een student al niet uit de auto te krijgen is, wie dan wel. Je zou toch alle hoop in de mensheid verliezen." (...)

"En dan met een beetje geluk, kunnen we over een paar jaar zeggen dat de studenten het overal beter hebben. Dat ze in China meer democratie hebben, in Rusland een schoner milieu, in Afrika betere gezondheidszorg, en dat we in Nederland genieten van minder hobbelige wegen en meer fietsenrekken. Zeg me dat het niet zo is." (Job de Kruiff, BB januari 1990)

Begeleiding scripties: een vorm van contract-management

De scriptie is de laatste verplichting voor studenten in hun doctoraal Bestuurskunde. Formeel staat er 700 studiebelastinguren (ongeveer 4,5 maand) voor. De ervaring leert echter dat bijna alle studenten er meer tijd in steken dan deze 700 uur.

Erwin Muller

Het daadwerkelijk onderzoek doen op zelfstandige wijze naar een probleem in het openbaar bestuur blijkt toch moeilijker dan studenten, maar ook degenen die het onderwijsprogramma ontwikkeld hebben, van tevoren bedacht hebben. De vertraging is niet altijd alleen te wijten aan de studenten. Het schrijven van een scriptie vindt plaats in een samenwerking tussen docent en student. Beiden hebben bepaalde rechten en plichten. Deze opzet is gebaseerd op de begeleiding van mijn eigen scriptie Bestuurskunde en tevens op (weliswaar geringe, maar aanwezige) ervaring met begeleiding van studenten Bestuurskunde. Natuurlijk kunnen standaardrichtlijnen nooit gegeven worden; elke student in docent verschilt gelukkig. Maar toch...

Makkelijk is om te beginnen met de plichten van de student; het definiëren van wat anderen moeten doen is eenvoudiger dan je eigen plichten vaststellen. Dit zijn tegelijkertijd de rechten van de docent; daar mag hij of zij op kunnen rekenen. Studenten dienen zich van de volgende verplichtingen rekenschap te geven:

- Duidelijk weten wat hij of zij nu eigenlijk wil onderzoeken. "Ik wil iets met gemeenten" is te vaag voor een laatste jaars student.
- Tijd beschikbaar hebben om het onderzoek en de stage echt te kunnen uitvoeren. Een

student die nog vier of vijf vakken in het laatste jaar moet doen en tegelijkertijd een scriptie wil schrijven is misschien wat overmoedig bezig.

- Enthousiasme en interesse bij de student. Een scriptie schrijven om maar van de studie af te zijn zal een te geringe motivatie blijken te zijn om ruim een half jaar met een onderwerp bezig te zijn. Het is veel belangrijker dat het scriptie-onderwerp je boeit dan dat je er goed mee kan scoren naar een eventuele werkgever. Beiden zou natuurlijk helemaal mooi zijn.

- Houden aan afspraken voor het schrijven van teksten en bijeenkomsten. Het beloven dat op die en die datum een stuk op tafel ligt waarover gesproken kan worden, dient nagekomen te worden om de gezamenlijk vastgestelde tijdsplanning te kunnen halen.

- Vroegtijdig begeleiding zoeken en open staan voor kritiek. Positieve maar ook negatieve kritiek van docenten zal door studenten verwerkt moeten worden. Zo niet dan is de vraag wat nu het nut van begeleiding is. Het is voorgekomen dat studenten pas in de allerlaatste fase van het schrijven van hun scriptie pas om begeleiding vroegen. Het is niet verwonderlijk dat dat dan de nodige problemen zal opleveren.

Maar ook docenten hebben plichten in een begeleidingsrelatie met een student. Studenten kunnen daar ook aanspraak op maken. Overdreven angst dat kritische geluiden van studenten invloed zouden hebben op de cijferbepaling van de scriptie zijn vaak onterecht. Gelukkig wordt het cijfer niet alleen bepaald door de directe begeleider, maar worden daarbij ook docenten betrokken die geen directe relatie met het project of